

1/2021

Entäs nyt?

"Armeijassa aseettomana palveleminen on todella moniulotteinen kysymys, mutta minun kohdallani tämä oli paras ratkaisu."

Anttonin tarina s.8

"Siinä hetkessä sain ilon ja rauhan sydämeeni. Olin saanut kaiken anteeksi."

Kristiinan tarina s.6

Monta läheisen kuolemaa kohdannut Leni turvautui päihteisiin, kunnes jokin pysäytti.

"Minä olisin voinut olla yksi niistä, jotka menehtyivät. Tätäkö haluan?"

Perheenisän tarina s.12

Entäs ny?

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA

Riina Peltomäki

TOIMITTAJAT

Sami Lahti
Kirsi Lahti
Sanna Uusitalo
Laura Peltomäki

LEHDEN TAITTO

Riina Peltomäki

YHTEYSTIEDOT

info@phsrk.fi

PAINOPAIKKA

SkyPrint Myllypaino

KUSTANTAJA

Pomarkun helluntaiseurakunta

INFOA LEHDESTÄ

Entäs ny? -lehti on lahja sinulle. Lehden tarkoitus on tuoda sinulle hengellistä ajateltavaa ja luettavaa yhteiskuntaamme ja koko maailmaa koettelevan kriisin keskellä.

Lehteen on koottu mm. henkilökuvia ja muutostarinoita antamaan sinulle toivoa ja rohkaisua.

SISÄLLYS

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Vain tutustumalla voit oppia tuntemaan tuntemattoman
- 6 Löysin tien rakastavan Jumalan luo
- 8 Aseettomana armeijassa
- 10 Jumala on vastannut mun rukouksiin
- 12 Vapauduin päihteistä
- 16 Jaksatko yksin?
- 17 Apu sydämen kaipuuseen löytyi
- 19 Mitä ihmettä?
- 20 Uskon ABC+
- 21 Selkeä muutos
- 25 Rauha sisimpään

KAIPAATKO RUKOUSAPUA?

Kaipaatko keskustelu- tai rukousapua?

Voit ottaa yhteyttä puhelimitse tai WhatsAppilla numeroon:
045 - 783 26 990 tai
sähköpostilla osoitteeseen: yhteys@phsrk.fi

Pomarkun helluntaiseurakunnan yhteyshenkilö

Henri Peltomäki
050 - 558 63 25
info@pomarkunhelluntaisrk.fi
info@phsrk.fi

PÄÄKIRJOITUS

Kaipuu entiseen

Kaikki oli paremmin ennen
– sanotaan.

Toivomme, että yhteiskunta asettuisi samaan vanhaan, tuttuun ja turvalliseen uomaansa kaiken tämän myllytyksen jälkeen.

Mutta entä jos palaisimmekin ajassa niin paljon taakse päin, että päätyisimme aina ihmiselämän alkumetreille, kun synty ei ollut vielä löytänyt tietään paratiisiin keskelle. Tuolloin ihmisellä oli täydellinen yhteys Jumalaan. Tuolloin ihminen ei kaivannut elämäänsä mitään.

Hänellä oli kaikki.

Meillä on kaipuu entiseen, mutta oletko koskaan miettinyt, että kaipuun tunne sisälläsi juontaa juurensa siihen kaipuuseen, jonka Jumala on sydämeesi asettanut.

Kun kaipaat takaisin vanhaan, tuttuun ja turvalliseen, olisitko valmis hyppäämään siihen turvaan ja yhteyteen, jonka Kaikkeuden Luoja tahtoo sinulle tarjota? Tämän lehden sivuilla pääset seuraamaan, miten ihmiset ovat löytäneet vastauksen sydämensä kaipuuseen ja ovat saaneet kaipuun tilalle ilon, rauhan ja vapauden, jota eivät ympäröivät olosuhteetkaan pysty horjuttamaan.

Jumala kaipaa yhteyttä kanssasi.

Hän ikävöi sinua!

VAIN TUTUSTUMALLA VOIT OPPIA TUNTEMAAN TUNTEMATTOMAN

TEKSTI: LAURA PELTOMÄKI

Muistatko sen tilanteen koulussa, kun oma luokanopettaja vaihtui uuteen? Olit jo tottunut entisen opettajasi toimintatapoihin sekä luonteeseen, ja nyt joutuisit lähes tuntemattoman opettajan ohjaukseen. Todennäköisesti olit jo kuullut uudesta opettajastasi muilta oppilailta tarinoita ja huhuja. Hän saattoi olla juuri se ankarana pidetty opettaja, joka vaikutti lapsen silmissä jopa vähän pelottavalta. Ehkä hänen olemuksessaan oli jotakin, joka epäilytti. Ehkä joku vanhempi ystäväsi ei ollut pitänyt hänestä ja tämän mielipiteen perusteella ajattelit, ettet sinäkään tulisi tästä opettajasta pitämään.

Meillä on hyvin samankaltaisia ennakkoluuloja Jumalaa kohtaan. Muistamme hämärästi, mitä Jumalasta olemme lapsuudessa kuulleet ja mitä

Hänestä koulussa kerrottiin. Lueimme myös uutisotsikoita siitä, mitä Hänen seuraajistaan kirjoitetaan – nämä otsikot harvemmin antavat kovin hyvää kuvaa kristityistä tai edes Jumalasta. Kun julkisuudessa kiistellään siitä, mitä mieltä kristinuskon Jumala on jostakin asiasta, kohtaamme myös usein kommentteja, joiden mukaan "Minun kristinuskon Jumalani on sellainen, joka sallii tämän" tai "Minun Jumalani kieltäisi tämän". Kuulemme siis, mitä muut ihmiset meille kertovat Jumalasta ja mikä on heidän henkilökohtainen näkemyksensä Hänen olemuksestaan.

Kun puhumme menneistä tai edelleen keskuudessamme vaikuttavista merkkihenkilöistä, emme käytä tällaista puhe-

tapaa. Emme esimerkiksi sano, että minun Risto Rytini oli sellainen tai minun Sanna Marin on tällainen. Kun koetamme oppia tuntemaan ja ymmärtämään näitä edellämainittuja vaikuttajia, ymmärrämme ottaa myös selvää siitä, mitä nämä henkilöt itse kertovat itsestään. Ja vaikka tarinat ja otsikot sanoisivat heistä mitä tahansa, lopulta tarpeeksi tutustuttuamme uskomme mielummin heitä ja heidän omaa näkemystä itsestään. Ja vaikka emme voi enää henkilökohtaisesti tutustua esimerkiksi jo edesmenneeseen Risto Rytiiin, voimme saada oikeansuuntaisen kuvan hänestä ihmisenä tutkimalla hänestä kertovia lähteitä ja hänen omia sanojaan.

Tällä samalla tavalla meidän tulisi tutustua Jumalaan: kuuntelemalla, mitä Hän itse itsestään kertoo ja tutkimalla Hänen tekojaan. Jumalan kädenjälki näkyy ympärillämme kaikkialla, mutta vasta Raamatun tutkiminen on se tapa, jonka kautta opimme näkemään ympärillämme Hänen vaikutuksensa. Jumala puhuu meille Raamatussa kaiken muun ohella myös itsestään. Lisäksi on seurakuntia, joissa vaikuttavat ihmiset tuntevat jo Hänet ja pystyvät tulkitsemaan kanssasi niitä Raamatun kohtia, jotka saattavat tuntua aluksi vaikeaselkoisilta. Jos sinulle ei siis enää riitä vain muiden kuvaukset Jumalasta, avaa rohkeasti Raamattusi ja tutustu Häneen henkilökohtaisesti.

**TÄLLÄ SAMALLA
TAVALLA MEIDÄN TULISI
TUTUSTUA JUMALAAN:
Kuuntelemalla, mitä
Hän itse itsestään
kertoo.**

Palataan vielä lopuksi vertaukseen tuntemattomasta opettajasta. Kun lukuvuosi uuden opettajan kanssa aikanaan tuli päätökseen, saatoit huomata, että ennakko-oletuksesi opettajasta oli ollut ainakin osittain väärä. Vaikka hän saattoi olla aiempaa opettajaa vaativampi, hän saattoi toisaalta olla myös juuri se aikuinen, joka arvosti sinua ja uskoi kykyihisi. Tällainen on myös Kristinuskon kolmiyhteinen Jumala. Voit vaikka tarkistaa asian Raamatusta.

Löysin tien rakastavan Jumalan luo

TEKSTI KRISTIINA UUSITALO

Olen **Kristiina Uusitalo**. Syntymästäni lähtien aina tähän päivään asti olen asunut kauniissa kotikunnassani Pomarkussa. Lapsuus- ja nuoruusvuosieni ajan asuin aivan keskustan tuntumassa. Avioiduttuani muutimme esikoispoikamme ja tyttäreemme kanssa Pomarkun Kiilholmaan, jonne rakensimme omakotitalon. Siellä perheeseemme syntyi vielä kaksi poikaa. Tuolloin sain elää todeksi unelmaani suuren perheen äitinä kaikkine askareineen. Vuonna 2008 muutimme takai-

sin keskustaan nuorimman poikamme ostettua Kiilholman paikan ja asettuessa sinne asumaan puolisonsa kanssa. Nyt olen aivan ihanan pienen pojan mummu.

Synnyin järjestyksessä toisena vanhempieni kahdeksasta lapsesta. Olin herkkä lapsi ja pelkäsin paljon, mutta en muista, että olisin niistä peloistani juurikaan kertonut muille. Nautin leikeistä sisarusteni ja naapuruston lasten kanssa, mutta välillä hakeuduin rauhalliseen paikkaan, jossa oli hiljaista.

Lapsena nukkumaan mennessä rukoilimme yhdessä isän tai äidin kanssa iltarukouksen. Saimme myös käydä pyhäkoulussa ja seurakunnan kerhoissa. Helluntaiseurakunnassakin kävimme siskoni kanssa joskus. Olen kiitollinen siitä, että jo lapsena sain kuulla Jumalasta ja uskoa, että Hän on totta. Uskoin siis Jumalaan, mutta en ymmärtänyt Jeesuksen merkitystä. Monesti ihmettelin, miksi helluntailaiset puhuvat niin paljon Jeesuksesta.

Kaksikymppisenä minulla heräsi kova **synnintunto***, mutta vaikka rukoilin Jumalalta syntejäni anteeksi, en saanut rauhaa. Etsin Jumalaa ja kävin muutaman kerran helluntaiseurakunnan tilaisuuksissakin. Aina lähestyessäni rukoushuonetta häpesin ja katselin ympärilläni, ettei vaan kukaan tuttu näkisi, minne olen menossa. En tullut vielä silloin uskoon. Pelot ja painajaisetkin jatkuivat edelleen.

"USKOIN SIIS JUMALAAAN, MUTTA EN YMMÄRTÄNYT JEE SUKSEN MERKITYSTÄ."

Kristiina Uusitalo

Lopulta vuoden 2001 keväällä ollessani yksin kotona sain ymmärryksen, että tarvitsen Jeesuksen elämäni. Rukoilin: "Tule Jeesus mun sydämeeni ja elämäni henkilökohtaiseksi Pelastajakseni ja Herrakseni." Jeesus itse sanoo: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan tule Isän luo muuten kuin minun kauttani." (Joh. 14:6.)

Siinä hetkessä sain rauhan ja ilon sydämeeni, kun sain kaikki syntini anteeksi Jeesuksen uhrin tähden. Olin vihdoinkin löytänyt tien rakastavan Jumalan luokse.

Uskovien kasteella käyminen oli minulle odotettu ja tärkeä askel eteenpäin uskon tielläni. "Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeutuneet Kristukseen." (Gal 3:27.)

"Jankaikkinen elämä on sitä, että
he tuntevat sinut, ainoan tosi
Jumalan, ja Jeesuksen
Kristuksen, jonka sinä olet
lähettänyt."
Joh 17:3

Jumala tahtoo myös meidän antavan anteeksi jokaiselle meitä vastaan rikkoneelle. Tähänkin Hän antaa voiman ja auttaa, kun vilpittömästi näin teemme ja pyydämme siihen Häneltä apua. Olen tämänkin saanut henkilökohtaisesti kokea todeksi.

Raamatusta on tullut minulle elämäni tärkein kirja. Se on todellinen aarre, jota luen kaikkein mieluiten. Myös kotiseurakuntani on minulle tärkeä.

Näiden kahdenkymmenen vuoden aikana olen oppinut luottamaan Jumalaan. Olen saanut nähdä ja kokea Hänen huolenpitonsa ja apunsa niin hyvinä kuin vaikeinakin aikoina ja myös hädän hetkinä. Hän ei koskaan hylkää eikä jätä.

Olosuhteista riippumatta voin kokea iloa ja rauhaa sydämessäni ja olla kiitollinen Jumalalle. Hän on vapauttanut minut peloistani. Hän on minun turvani. Voin todeta kuten Job: "Vain korvakuulolta olin sinusta kuullut, mutta nyt ovat silmäni nähneet sinut." (Job 42:5.)

ASEETTOMANA ARMEIJASSA

TEKSTI RIINA PELTOMÄKI

Pomarkun Honkakoskella varttuneen **Anttoni Uusitalon** perheeseen kuuluvat äiti ja isä sekä kaksi isosiskoa, jotka molemmat asuvat jo muualla perheineen. Peruskoulun Anttoni on käynyt Honkakoskella ja Pomarkun keskustassa. Sen jälkeen hän siirtyi oppisopimuksella töihin perheensä metallialan yritykseen. Tällä hetkellä Anttoni suorittaa varusmiespalvelusta Niinisalossa.

- Suoritan varusmiespalveluksen aseettomana, koska mielestäni Raamatussa osoitetaan, että Jumala antaa ihmiselle elämän ja Jumala voi sen myös ihmiseltä ottaa. Ajattelen, että minulla itsellä, Jumalaa vastaan rikkoneena, langenneena ihmisenä ei ole oikeutta

päättää kenenkään toisen ihmisen elämää. Näen asian siten, että jos Jumala haluaa päättää jonkun ihmisen elämän, hän on kykenevä siihen ilman minun apuani. Mielestäni Jeesuksen elämä on suurin esimerkki tästä ajattelutavasta. Vaikka hän oli syytön, ja siinä mielessä hänellä olisi ollut täysi oikeus, hän ei kostonut syyllisille ihmisille. Kuinka paljon enemmän minun, joka olen syyllinen eli syntiä tehnyt, tulee olla armahtava muita ihmisiä kohtaan, pohdiskelee hengellisen kasvatuksen saanut

Anttoni omaa valintaansa. Nuori mies onkin perustanut elämänsä pienet ja suuret kysymykset Raamatun sanan pohjalle. Ja kuten sanotaan, se perustus on kestävä maailman myrskyjenkin keskellä.

"MIELESTÄNI
RAAMATUSSA
OSOITETAAN,
ETTÄ JUMALA
ANTAA IHMISELLE
ELÄMÄN JA
JUMALA VOI SEN
MYÖS IHMISELTÄ
OTTAA."
- Anttoni Uusitalo

- Aseettomana palveleminen on todella moniulotteinen kysymys, mutta minun kohdallani tämä oli paras ratkaisu. Palvelee sitten aseettomana tai ei, tärkeintä on mielestäni, että on omasta vakaumuksestaan täysin varma Jumalan edessä.

Kyllähän Raamattu puhuu paljon sodista sekä siitä kuinka "esivalta kantaa miekkaa", mutta mielestäni Raamatun sanan valossa koeteltu omatunto kertoo sen, miten itse kunkin kuuluu asia ratkaista omalla kohdallaan, hän ohjeistaa.

"JOS JUMALA HALUAA
PÄÄTTÄÄ JONKUN IHMISEN
ELÄMÄN, HÄN ON
KYKENEVÄ SIIHEN ILMAN
MINUN APUANI."

- Anttoni Uusitalo

GARIT U.S.A

Anttoni kokee, että erityisesti nuoret ovat ottaneet hänen aseettomuutensa todella avoimesti vastaan eikä negatiivisia kommentteja ole juuri tullut. Hän kertoo puhuneensa ihmisille uskostaan Jeesukseen ja sen vaikutuksesta aseettomuuteen avoimesti, häpeilemättä ja suoraan, ja uskoo sen myös edesauttaneen ihmisten hyväksyvien mielipiteiden muodostumisessa. Vaikka korona-aika on tuonut armeijaelämänsäkin uudenlaisia haasteita, hänestä armeijassa on ollut paljon hyviä hetkiä: onnistumisia erilaisissa suoritteissa, uusien ihmissuhteiden luomista sekä tietenkin lomille pääsemistä.

- Viiden vuoden päähän on vaikea sanoa, mutta jos täytyy veikata, niin todennäköisesti olen samassa firmassa töissä, asun samalla paikkakunnalla ja palvelen Jumalaa samassa seurakunnassa, mutta saakoon Jumala johtaa, minne hän parhaaksi näkee, Anttoni kuvailee tulevaisuudensuunnitelmiaan ja nojautuu luottavaisin mielin Taivaallisen Isän huolenpitoon ja johdatukseen elämässään.

Jumala on vastannut mun rukouksiin

TEKSTI OLIVIA PELTOMÄKI

Mä oon **Olivia Peltomäki**, 11 vuotta. Mulla on kaksi pikkusiskoa, äiti ja isä. Mun lemmikkeinä on viis kanaa ja kukko ja mummolassa käyn hoitamassa kissaa. Me asutaan maalla ja meillä on kaksikerroksinen talo ja mun huone on yläkerrassa. Mun huoneessa on piano, koska mä tykkään soittaa sitä. Mun lempiväri on liila ja mä tykkään sisustaa mun huonetta.

Mä tykkään koulusta tosi paljon. Koulussa mulla ei oo mitään parasta kaveria, mut mulla on tosi paljon kavereita ja viihdyn isoissa kaveriporukoissa. Tykkään paljon matikasta ja uskonnosta. Joskus on sellasia aamuja, ettei jaksais mennä kouluun, mut sit kun on siellä koulussa, ni kyllä siitäkin päivästä sit tykkää.

"Meidän koulussa ei oo ihan hirveesti kiusaamista, mut sit jos sitä on, ni siihen kyl puututaan."

-OLIVIA PELTOMÄKI

Meillä on aika iso koulu verrattuna meidän koulun oppilasmäärään. Mun luokalla on 15 oppilasta. Sit tietenkin opettaja, mut sitä ei lasketa oppilaaksi, koska se ei oo lapsi. Meidän koulu on siitä kiva, että jos siel kiusataan, ni siihen puututaan. Meidän koulussa ei oo ihan hirveesti kiusaamista, mut sit jos sitä on, ni siihen kyl puututaan. On tärkeätä, että kiusaamiseen puututaan. Jos siihen ei puututtais, ni jollekin vois jäädä paha mieli.

Mä harrastan lukemista, pianonsoittoa ja

pesäpalloa. Sit mä tykkään kutoa villasukkia. Vapaa-ajalla mä tykkään olla ulkona ja olla kavereiden kanssa. Koska me asutaan maalla, ni mä en voi lähtee kotoo sillee, et mä sanon vaa, et moro, mä lähen nyt chillaa ton kaverin kaa, vaa mun tarvii pyytää, et iskä tai äiti heittäis mut sinne kavereille.

Mä tykkään myös ommella esimerkiksi vaatteita. Ja tykkään lukee etsiväkirjoja, mut en liian jännittäviä, ettei tuu painajaisia. En mä silti pelkää painajaisia, mut en mä niistä tykkääkään.

Kun mä olin pieni, meen naapurissa oli kaks aika isoo tiibetinmastiffia ja joskus ne karkas meen

pihaan, ja mä pelästyin niitä. Sen jälkeen mä oon välillä pelänny, et metsästä tulee joku karhu. Mut siinäkin mä muistan, et jos sieltä tulis joku karhu, ni mä voin vaan sanoo, et Jeesus auta. Sit enkelit tai Jeesus ite auttaa mua. Mä voin vaan luottaa siihen, että Jeesus auttaa. Mun ei tarvi pelätä mitään. Sellasta mahdollisuutta ei oo, etteikö Jeesus auttais.

Musiikki tarkoittaa mulle sellasta aikaa, et mä keskityn vaan siihen soittamiseen. Mä soitan pianolla, tai joskus nokkahuilullakin, hengellistä musiikkia. Sit mä tykkään kuunnella musiikkia. Ja mä tykkään keksiä sellasia omia sävellyksiä, ja joskus oon keksiny johonkin omiin kappaleisiin sanojakin.

Rukouksessa mä keskityn Jumalaan. Mä pyydän jotain tai mä kiitän jostain asiasta Jumalaa, jos se on vaikka auttanu mua jossakin tai jos mä oon saanu vaikka todistaa Jeesuksesta mun kavereille tai jotain sellasta.

Mä rukoilen siten, että mä laitan silmät kiinni ja kädet ristiin. Joskus mä rukoilen ääneen, joskus ihan mielessäni. Mä voin rukoilla ihan missä vaan ja milloin vaan. Joskus mä rukoilin koulutaksissa ihan hiljaa, mutta sit mä huomasin, että olin sitten rukoillut sielläkin ihan ääneen.

Mä oon rukoillu paljon mun kavereiden puolesta. Ne on kertonu mulle paljon niitten perheitten ja lemmikkien ja muiden asioista, jos on ollu jotain ongelmia. Sit ne on pyytäny mua, että mä voisin rukoilla niiden asioiden puolesta, vaikka ne ei oo edes ite uskossa.

Sit mä oon rukoillu joskus niiden kavereiden kanssa ja joskus ihan yksinkin. Sit seuraavana päivänä ne on ollu koulussa silleen, et Olivia, Olivia, arvaa mitä. Sit ne on kertonu, et niihin rukouksiin on tullu vastauksia. Se tuntuu tosi hy-

"Joskus mä rukoilin koulutaksissa ihan hiljaa, mutta sit mä huomasin, että olin sitten rukoillut sielläkin ihan ääneen."

- OLIVIA PELTOMÄKI

välttä! Vaik enhän mä siinä paljon tee. Jumala siinä tekee sen isoimman työn.

Esimerkiks mun yhden kaverin mummu oli riidelly sen mun kaverin kanssa ja se kaveri pyysi mua rukoileen sen tilanteen puolesta. Sit myöhemmin sen mummu oli tullut niille ja sopinu ne riidat. Sit joskus mä olin kipeenä ja me rukoiltiin äidin kanssa, että mä parantuisin. Seuraavana päivänä mä olin terve. Tää ei voi olla sattumaa, koska tää on tapahtunu monta kertaa. Esimerkiks oltiin joskus Ruotsissa ja mulle tuli mahatauti, mut sit me rukoiltiin, ja se loppui siihen, eikä meidän perheestä kukaan muukaan sairastunut, vaik meidän kaverien perhe olikin sairaana.

Mä toivon, että säkin voit luottaa Jeesukseen, eikä sunkaan tarvis pelätä mitään.

VAPAUDUIN PÄIHTEISTÄ

TEKSTI
LENI GRÖNSTRAND

Olen **Leni Grönstrand**, 34-vuotias neljän lapsen isä Pomarkusta. Varhaislapsuuteni olen viettänyt Ruotsissa. Vanhempani erosivat, kun olin pieni. Jäin Ruotsiin isänäitini luo asumaan pikkusiskoni kanssa. 6-vuotiaana muutin Suomeen äidinäidin luo. Romanikulttuurin "sääntöjen" vuoksi vanhempieni erottua jäin äidin sijaan mummojen hoiviin. Äitini oli kuitenkin elämässäni mukana.

Hengelliset asiat ovat olleet lapsuudessani aina voimakkaasti läsnä, ja lähelläni on aina ollut uskovaisia ihmisiä. Kävimme erilaisissa seurakunnan tilaisuuksissa, kokouksissa.

Alakouluikäisenä vietin normaalia pienen romanipojan elämää. Siirryin siskoni kanssa asumaan äidilleni Kankaanpäähän ollessani noin tokaluokkalainen. Yläasteelle siirtyessäni mukaan alkoivat nopeasti tulemaan päihteet ja pikkurikokset. Koulunkäynti ei sujunut juurikaan, mutta sain kuitenkin päättötodistuksen. Päihteet olivat nopeasti läsnä lähes joka päivä.

Kovan alamäen elämässä mahdollisti se, ettei minulla ollut ketään, kenellä olisi ollut auktoriteetti minuun. Tein mitä halusin, eikä kukaan rajannut tai asettanut minulle sääntöjä. Silloin varmasti pidin siitä, mutta näin aikuisena tiedostan suuresti kaivanneeni ihmistä, joka olisi laittanut pisteen toiminnalleni ja pakottanut minut lopettamaan ja asettumaan.

17-vuotiaana aloitin työt Porin kaupungille. Työnteko

LENI GRÖNSTRAND

**"MINULLA EI OLLUT
KETÄÄN, KENELLÄ OLISI
OLLUT AUKTORITEETTI
MINUUN."**

hieman rauhoitti päihteiden käyttöä mutta ei kuitenkaan kokonaan. Elämä oli aika hurjaa. Viikot yritin suoriutua töistäni, viikonloput meni juhliessa kavereiden kanssa. Näihin aikoihin tapasin myös nykyisen vaimoni, Neean. Juhlinta jatkui samaan malliin, vaikka vaimoni ei käyttänyt ollenkaan alkoholia.

Ensimmäinen lapseni syntyi 2007. En tiennyt, mitä on olla isä, koska en ollut koskaan saanut minkäänlaista isän mallia elämäni. Lapsen hoito jäi täysin Neean vastuulle. Vastoinikäymiset yhä jatkuivat ja ollessani 20-vuotias äitini sairastui vakavasti ja menehtyi nopeasti. 5-vuotias pikkuveljeni muutti minun ja Neean luokse asumaan ja saimme hänen täyden huoltajuuden. Tuo aika oli raskasta. Hukutin pahaa oloani päihteisiin vielä kovemmin.

Pysäytysten vuosi

2010 tapahtui asia, joka sai minut hetkellisesti todella vihaiseksi Jumalaa kohtaa enkä ymmärtänyt, miksi hän tekee näin. Menetin toisen lapseni. Hän oli vain yhden päivän ikäinen kuollessaan. Muistan, miten huusin Jumalaa apuun silloin. Tiesin, että Hän on olemassa, vaikka uskonasiat eivät kuuluneetkaan elämääni. Itkin ja huusin, miksi Jumala tekee näin. Pyysin rukousapua usealta uskovalta tuttavalta, joita minulla on lähipiirissä paljon.

Niihin aikoihin löysin tieni Porin Lähetysseurakunnan nuorteniltoihin. Siellä oli hyvä olla. Sain ensimmäistä kertaa kohdata Jeesuksen ja antaa elämäni Hänelle. Kävin ahkerasti Porin lähetysseurakunnan kokouksissa.

**"OLLESSANI 20-VUOTIAS
ÄITINI SAIRASTUI
VAKAVASTI JA
MENEHTYI NOPEASTI.
PIAN TÄMÄN JÄLKEEN
MENETIN TOISEN
LAPSENI. TUNTUI, ETTEN
ENÄÄ KESTÄ."**

LENI GRÖNSTRAND

Samoihin aikoihin, myös Neea tuli uskoon. En kuitenkaan silloin vielä ymmärtänyt irtautua täysin vanhoista, huonoille teille vievistä, ystäväistäni, joiden kanssa aiemmin vietin kaiken aikani.

Siskoni menehtyi äkillisesti myös samana vuonna, 2010, ollessaan 21-vuotias. Taas olin menettänyt läheltäni tärkeän ihmisen pienen ajan sisään. Tuntui, etten enää kestä enkä ymmärrä ollenkaan, miksi Jumala toimii näin. Muistan pohtineeni ääneen, mitä niin pahaa olen tehnyt, että saan tällaista. Luovuin uskostani ja lohduttauduin hetkeksi taas tuttuun alkoholiin. En osannut puhua pahaa oloani kenellekään. Pidin kaiken sisälläni ja yritin tukehduttaa tunteet päihteisiin. Luulin sen toimivan. Muutama hyvä ystäväni kuoli päihteisiin, mikä sai minut taas pohtimaan elämääni. Minä olisin voinut olla yksi niistä, jotka menehtyivät. Tätäkö haluan?

Tyttäreni syntyi 2011. Päihteet olivat yhä vahvasti läsnä. Parisuhde voi huonosti. Minulla ei ollut elämässäni muuta kuin päihteet ja sitä kautta myös täysin vääränlaiset ihmiset ympärilläni. Vaimo oli kotona lasten kanssa.

Muistan monesti miettineeni, miten ihmeessä Neea jaksaa tätä touhua. Jumalalle kiitos, että hän jaksoi – jaksoi uskoa parempaan huomiseen. Nyt jälkikäteen osaan nähdä vastoinikäymisten johdattaneen minut Jumalan luo. Ilman kokemuksiani en ehkä olisi löytänyt armollista Jumalaa.

2012 ostimme ensimmäisen kotimme Pomarkusta. Ihmeellisten mutkien kautta löysimme ilmoituksen talosta, kävimme katsomassa ja teimme kaupat – vuorokauden aikana kaikki. Pidän sitä yhä Jumalan antamana merkinä, että meidän kuului tulla tänne, koska emme olleet etsineet edes taloja täältä suunnalta. Emme tunteneet täältä ketään, ja niin kuitenkin löysimme tiemme tänne, ja täällä yhä asumme.

"TUNTUI KUIN OLISIN AIVAN YKSIIN, KUIN TYHJÄ KUORI SUURESSA MAAILMASSA."

2012 tunsin taas suuren kaipuun Jumalan luokse. Tuntui kuin olisin aivan yksin, kuin tyhjä kuori suuressa maailmassa, vailla tarkoitusta, vailla päämäärää. Ahdistus oli kova, koska kuitenkin uskonasiat olivat minulle tuttuja asioita lapsuudesta, ja olinhan saanut jo aiemmin aikuisiälläkin maistaa Jumalan hyvyttä. Tiesin Jumalan luona olevan hyvän olon ja turvallisuuden tunteen. Sitä minulla oli ikävä.

Aloimme käydä perheenä Porin baptistiseurakunnassa, jossa kävimme vuonna 2013 Neean kanssa myös kasteella ja liityimme seurakuntaan. Upotuskaste on julkinen tunnustus siitä, että tahdomme seurata Jeesusta elämässämme. Aloin vihdoinkin saamaan elämästä täysin kiinni. Olin aina päihteiden käytön ohella tehnyt töitä, mutta kaikki muu oli jäänyt

päihteiden alle. Nyt aloin ymmärtää, mitä on hyvä parisuhde, mitä on olla isä. Jumala alkoi tehdä työtään ja korjata sitä, mikä syvällä sydämessäni oli mennyt rikki moneen kertaan.

2014 nuorin lapseni syntyi. Sain olla hänelle syntymästä asti sellainen isä, joka halusin olla ja ensimmäistä kertaa pystyin siihen, koska Jeesus oli korvannut päihteiden tilan mielessäni. Jeesus oli poistanut päihteiden kahleet elämästäni enkä enää edes pohtinut päihteitä. Jeesus oli kokonaan poistanut päihderiippuvuuden minusta. Jeesus totisesti pystyy siihen! Amen! Jeesus antoi tilalle rauhan ja levollisuuden.

Usko Jeesukseen toi mukanaan tunteen, että joku todella välittää minusta ja rakastaa minua, enkä enää koskaan olisi yksin tai joutuisi käsittelemään tulevia asioita tai ongelmia yksin. Jeesus on myös opettanut minulle kärsivällisyyttä ja rauhallisuutta monessa asiassa.

"ENSIMMÄISTÄ KERTAA PYSTYIN OLEMAAN SELLAINEN ISÄ, JOKA HALUSIN OLLA."

LENI
GRÖNSTRAND

Aloimme vähitellen käydä Pomarkussa helluntaiseurakunnalla. Paikan tunnelma oli heti lämmin ja koimme olomme tervetulleeksi. Vaikka emme tunteneet sieltä aluksi ketään, paikka tuntui heti turvalliselta ja omalta. Osallistuimme tuon seurakunnan järjestämiin lastenleireihin. Ne saivat omat lapsuusmuistoni nousemaan pintaan. Kävin lapsena usealla lastenleirillä ja muistan ne parhaimpina lapsuusmuistoinani. Nyt olen kiitollinen siitä, että pystyn tarjoamaan samaa omille lapsilleni.

Rukoilin paljon **johdatusta*** elämäämme. Kysyin Jumalalta, voisiko tämä seurakunta olla meidän perheelle se oikea seurakunta. Pyysin Jeesukselta rukouksessa merkkiä. Aina välillä jotkut seurakuntalaiset muistuttelivat, että meidän perheellemme löytyisi tilaa heidän seurakunnastaan. Helposti ohittelin nuo pyynnöt ja odottelin "selkeää" merkkiä Jeesukselta. Jatkoin rukousta, ja samaan aikaan ystävät seura-

kunnasta jatkoivat meidän muistuttelua, kunnes ymmärsin, että kaipaamani merkki oli ollut koko ajan edessäni. Merkki oli heidän useat muistutuksensa siitä, että meillekin löytyy paikka heidän joukostaan. Pomarkun helluntaiseurakunta alkoi tuntua entistä enemmän omalta kodilta ja lopulta siirryimme sinne.

Aika ajoin pysähdyn pohtimaan, miten Jumala johdatti meidät perheenä tänne Pomarkkuun ja miten moni asia on lähtenyt täysin parempaan suuntaan. Täällä Pomarkussa olemme saaneet viettää häämme, elää uskovaisina, kuulua seurakuntaan, sekä myös eheyttää parisuhdetta ja koko perheen hyvinvointia. Olemme löytäneet seurakuntayhteyden, johon todella tunnemme kuuluvamme. Kiitos Jeesukselle!

Joka päivä saan olla kiitollinen, että Jeesus jaksaa edelleen opettaa ja ohjata minua. Korjata ja nostaa, kun kompastelen.¹⁵

Jaksatko YKSIN?

.....

Muistan, kuinka teini-ikää lähestyvä esikoisemme oli 2-3-vuotias ja ihasteli sisustusliikkeen suurensuurta, painavaa rottinkikoria. Sitä katsellessaan hän tuumaili, ettei iskä kyllä jaksaisi kuntosaliharrastuksesta huolimatta tuota kantaa, ja vakuutelllessani hänen olevan oikeassa, tuo pieni tyttö lausahti silmät sädehtien: "Niin, mutta Jeesus kyllä jaksaa!"

Tuo hetki siinä myymälän tavaroiden keskellä, vieressä olleiden asiakkaiden hymähdellessä, on jäänyt lämpimänä muistona mieleeni. En ole voinut olla ajattelematta, miten Jumala tuossa hetkessä varmasti puhui vieressä seisoneelle vanhemmalle rouvalle tuon pienen tytön kautta.

Joskus Jumalan puhe voi tulla sinunkin korviisi jollakin hyvin ainutlaatuisella ja konkreettisellakin tavalla. Jos kaipaat oppia tuntemaan Jumalan elämässäsi, ole valmis näkemään ja kuulemaan asioita ympärilläsi yllättävilläkin tavoilla ja yllättävissäkin tilanteissa. Jumala on valmis sinulle puhumaan. Hän suorastaan odottaa sitä, että otat ensimmäisen askeleen hänen suuntaansa.

Jos koet, että elämässäsi on suuria painolasteja, jatkuvia vaikeuksia, pelkoa, ahdistusta - aivan kuten tuo pienen tytön näkemä valtavan kokoinen kori, jota ei kukaan ihminen voisi jaksaa kantaa - olet tullut tietynlaiseen tienristeykseen. Tuosta risteyksestä voit kääntyä vain kahteen suuntaan.

Toinen suunta on **"Ei tartte auttaa" -tie**, jossa elämän painolastit kerääntyvät yksi toisensa jälkeen harteillesi ja huomaat kerta toisensa jälkeen olevasi polvet verillä kompasteluista, ja voimasi uupuvat yksin yrittämisestä. Se tie vie sinut aina vain kauemmas Jumalasta, kohti kadotusta. Mutta jos sen tien valitset, voit olla varma, ettei Jumala väkisin sinua auta eikä väkisin tule sinua hakemaan. Sille tielle halusit lähteä yksin, ja Jumala kunnioittaa päätöstäsi, vaikka

hän sen tahtonsa olisi ollut toinen.

Toinen tienristeyksen suunta on **"Jeesus kyllä jaksaa!" -tie**. Se tie vie kohti ikuista elämää Jumalan kanssa. Sitäkään tietä ei meistä kukaan yksin selviä perille, silläkin tiellä joskus teemme virheitä ja kompastumme, mutta sillä tiellä on oljenkorsi käytettävänä. Kun olet valinnut tämän tien, voit aina uudelleen sanoa Jumalalle: **"Nyt en yksin jaksaa. Voitko auttaa?"** Ja Jeesus ottaa taakkasi omille harteilleen, ojentaa käden puoleesi ja nostaa sinut ylös, kantaa sinua eteenpäin, kunnes jälleen jaksat itse kulkea.

Jeesus kyllä jaksaa hoitaa sinun kolhusi, haavasi ja arpesi ehjäksi, sillä hän tuli sovittamaan kaikki meidän rikkomuksemme Jumalan kanssa. Jumala ei enää katsele sinun epäonnistumistasi, kun hän näkee Jeesuksen sinun virheittesi sovittajana. Mikä voisi olla sen armollisempi lahja sinulle tänään?

Älä pelkää, sillä minä olen kanssasi.

*Älä pälyile ympärillesi,
sillä minä olen sinun Jumalasi.*

*Minä vahvistan sinua,
minä autan sinua,
minä tuen sinua vanhurskauteni
oikealla kädellä.*

Jes. 41:10.

Jos tiedät lähteneesi tienristeyksestä väärään suuntaan, sinulla on yksi mahdollisuus. Se mahdollisuus on kiireellinen suunnanmuutos, parannuksenteko*, anteeksipyyntö Kaikkivaltialta Jumalalta. Älä enää juokse "Ei tartte auttaa" -tietä kauemmas ja kauemmas Jumalasta, vaan nöyry Hänen edessään. Sano: Anna anteeksi, Jeesus! Minun tähteni jouduit kärsimään.

Hän haluaa ottaa uupuneimman, epäonnistuneimman ja itsepäisimmänkin ihmisen hellään hoivaansa, jos sinä itse annat hänelle luvan. Sinun ei tarvitse ajatella, ettet kelpaisi Jumalalle tai että olisit tehnyt niin paljon paha, ettei Jumala voisi sitä antaa anteeksi. Eikä sinun tarvitse ajatella, ettei kukaan jaksaisi sinua vaikeuksissasi auttaa.

Jumala puhuu tänään sinulle - juuri sinulle siinä. Hän kuiskaa sinun korvaasi: "Niin, tiedän! Et sinä yksin jaksaa. Mutta minä kyllä jaksan! Kaikki on jo annettu anteeksi. Ota vain vastaan se pelastus, mitä minulla on tarjota sinulle!"

Apu sydämen kaipuuseen löytyi

TEKSTI
KIRSI LAHTI

Kotihoidossa työskentelevän *Marjatta Kanerviston* elämä muutti suuntaansa jo nuorena tyttönä. Hän on syntynyt Kankaanpäässä mutta asuu nykyisin Pomarkun Honkakoskella aviomiehensä kanssa. Heillä on kaksi aikuista lasta ja kuusi lastenlasta.

– Rukous on aina ollut tärkeä osa elämääni. Jo nuorena, uskonelämäni alkutaipaleella, erään uskovan ystäväni kanssa kävelimme viiden kilometrin lenkkejä ja rukoilimme siinä samalla erilaisten asioiden puolesta. Välillä toki puhuimme muutakin. Rukousvastauksia saimme monta kertaa, Marjatta kuvailee elämänsä tärkeitä kokemuksia.

Nykyisin hän kuuluu paikalliseen helluntaiseurakuntaan, ja käykin seurakunnan tilai-

suuksissa aina mahdollisuuksien mukaan. Erityisesti hänen sydäntään lähellä ovat rukousillat, joihin ihmiset kokoontuvat yhdessä kantamaan ilojaan ja surujaan, taakkojaan ja kiitostaan Jumalalle vapaan rukouksen kautta.

Lapsuudenkodistaan Marjatta ei saanut minkäänlaista hengellistä mallia tai kasvatusta. Sen sijaan hänen pappansa oli pelimanni ja opetti Marjatalle kaikki tanssikappaleet. Mutta lapsena hän muistaa koulussa kuulleen Jeesuksen kärsimyksestä ja ristinkuolemasta ja sen merkityksestä ihmisen syntien sovittamiseksi. Tämä Jumalan rakkauden osoitus kosketi häntä jo silloin kovasti.

— Rippikouluikässä **tulin herätykseen***. Siihen aikaan evankelis-luterilaisten nuorten parissa oli paljon herätystä. Yksin ollessani rukoilin Jeesusta ja pyysin syntejäni anteeksi. En tuntenut tuolloin mitään, mutta luotin, että Jeesus auttaa. Samoihin aikoihin ystäväni kanssa teimme näitä rukouskävelyjä ja pienessä kotikylässäni moni löysi elämäänsä Jeesuksen. Tämän uskovan porukan kanssa aloimme kokoontua kyläkoululla erään asukkaan kotona, Marjatta kertoo uskoontulostaan.

Kun Marjatta oli täyttänyt 15 vuotta, hän muutti Ulvilaan työharjoittelupaikan perässä. Harjoittelussa ollessaan kukaan ei osannut ohjata häntä uskonasioissa eteenpäin. Kesä tuli ja totuttuun tapaan hän lähti tanssimaan.

A photograph of Marjatta Kanervisto, a woman with short blonde hair and glasses, smiling in a snowy forest. She is wearing a dark, geometric-patterned winter jacket and black pants. She holds a pair of red and white skis vertically in her left hand and a ski pole in her right hand. The background consists of snow-covered evergreen trees.

*"Asia, josta olin ennen
nauttinut, ei tuottanutkaan
enää nautintoa."*

MARJATTA KANERVISTO

– Olin päättänyt, että tanssimista en jätä! Lähdin Ravanin Mullihallille ja rukoilin: "Näytä Jumala, onko tää mulle sopiva juttu." Koko illan katselin ihmisiä ja seurasin heidän tyhjää oloaan. Mietin, tätäkö etsin – hetken hurmaa. Tuli sellainen tunne, että nämä on tän naisen viimeiset tanssit. En halua enää ikinä tänne. Tyhjä tunne yritti saada minut valtaansa ja odotin vain pääseväni sieltä äkkiä pois. Asia, josta olin ennen nauttinut, ei tuottanutkaan enää nautintoa, Marjatta kuvailee Jumalan hänessä aikaansaamaa muutosta.

– Samana kesänä pappani pyysi minua yhteen tanssijuhlaan. Vastasin hänelle, että en halua enää tulla. Olen tullut uskoon ja nykyään minua kiinnostavat erilaiset asiat. Kyseisissä juhlissa pappani sai sydänkohtauksen ja lopulta menehtyi. Koin, että juuri tuona kesänä Jumala näytti minulle kahteen kertaan, että tämä tanssitouhu ei enää kuulu elämäni, Marjatta muistelee.

Tansseissa käyminen ei enää tuottanut hänelle hyvää oloa. Hän oli löytänyt Jumalasta sellaisen avun, joka ei antanut vain hetkellistä nautintoa vaan vastasi siihen kaipuuseen, jonka hän oli aiemmin yrittänyt tansseissa käymisen avulla saada tyyntyttyä.

Myöhemmin hän on saanut nauttia monista ihanista asioista ja harrastuksista, myös niistä uusista asioista, joita hän on uskonsa kautta saa-

nut elämäänsä. Hän ei koe tapahtuneita muutoksia ollenkaan negatiivisina, vaan uskoo, että Jumala tietää parhaiten, mitkä harrastukset ja ihmissuhteet ovat kenellekin parhaaksi.

Nuorena, uskoontulonsa jälkeen, hän löysi tiensä Kansanlähetyksen Raamattupiiriin. Se oli ponnahduslauta hänen uskonelämänsä kasvuun. Ihanien uskonystävien kanssa hän tutki Raamattua ja yhdessä he rukoilivat toistensa puolesta. Tunnelma ja ilmapiiri Raamattupiirissä oli lämmin ja rakentava.

Tämän jälkeen Marjatta on asunut useammalla paikkakunnalla mm. Seinäjoella ja Tampereella. Hän kävi eri seurakunnissa ja tutustui uusiin ihmisiin. Lopulta hän liittyi Tampereen helluntaiseurakuntaan, sillä se tuntui hänen sanojensa mukaan eniten kodilta.

– Ystäviä minulla on edelleen monissa seurakunnissa, mutta viime vuosikymmenet hengellinen kotini on sijainnut Pomarkun helluntaiseurakunnassa, hän sanoo.

– Lopuksi voin jokaiselle lukijalle suositella: rukoile tosissasi Jeesusta elämäsi Herraksi. Lue Raamattua, Uutta Testamenttia. Älä jää yksin. Vaikka tällä hetkellä ei voi suurella joukolla kokoontua, niin voit kuitenkin seurata televisiosta tai vaikka netin kautta hengellisiä lähetyksiä. Usko tulee kuulemisesta. Reipasta mieltä ja Jumalan siunausta kaikille. Hymyllään kun tavataan, toivottaa Marjatta iloinen hymy kasvoillaan.

Mitä
ihmettä?
Mistä nää puhuu?

Tulla herätykseen

= hengelliset asiat
alkavat kiinnostaa

Johdatus

= Jumalan
opastus elämän
kysymyksissä

Synnintunto

= ymmärtämys siitä,
että synnit erottavat
minut Jumalasta

Parannuksenteko

= Jumalan puoleen
kääntyminen,
synniksi kokemiensa
asioiden poisjättäminen

Pelastus

= Jeesuksen sovitustyön
vastaanottaminen

USKON ABC+

MITEN VOIN TULLA USKOON?

A Tunnusta, että tarvitset Jeesusta

Kukaan meistä ei ole niin hyvä ihminen, että pääsisi Jumalan luo omilla teoillaan. Taivaaseen on vain yksi tie: JEESUS KRISTUS. Jeesus kuoli ristillä ja sovitti sinunkin syntisi. Jeesus nousi kuolleista, jotta meillä olisi iankaikkinen elämä.

"Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun me vielä olimme syntisiä." (Room. 5:8.)

B Tunnusta Jumalalle rikkomuksesi

Jokainen ihminen on tehnyt syntiä Jumalaa vastaan. Syntimme ovat esteenä meidän ja Jumalan välillä. Tunnustamalla syntimme tie on jälleen avoin. Kerro Jumalalle omin sanoin tai lainaa näitä sanoja:

Taivaallinen Isä. Anteeksi, että olen tehnyt syntiä sinua vastaan.

*Uskon, että Jeesus kuoli minun puolestani
ja sovitti minun syntini.*

*Haluan antaa koko elämäni Jeesukselle
ja kulkea Jumala sinun tahtosi mukaan.*

Jeesus, sinä olet Herrani ja Jumalani. Aamen.

C Saat syntisi anteeksi uskomalla Jeesukseen

Usko ei ole kiinni tunteista, vaan se on ennen kaikkea järkipäätös. *"Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut."* (Room. 10:9.)

+ Opettele lukemaan Raamattua ja tutustu muihin uskoviin

Jotta uskonelämäsi pääsee syventymään, ole yhteydessä muiden uskovien kanssa ja ennen kaikkea rukoile ja lue Raamattua, sillä se on tapa pitää yhteyttä Jumalan kanssa. Jos et tunne ketään uskovaa, aloita vaikka ottamalla yhteyttä toimitukseemme. Yhteystiedot löytyvät sisäkannesta. Tai katso viereisen qr-koodin linkkisivusto.

"En ole
elämästä
luovuttanut
vielä lainkaan.
Jos ihminen
menettää
toivon, ei hän
jaksa elääkään.
Toivo on se,
mikä pitää
elämästä kiinni!
Minun toivoni on
Jeesus!"

AIMO UUSITALO

Selkeä muutos

TEKSTI: SANNA UUSITALO

Pomarkun helluntaiseurakunnan diakoni Aimo Uusitalo koki muutoksen elämässään muutama vuosikymmen sitten Porin Jeesus-festivaaleilla. Puhujan kysyessä, kuka haluaa antaa elämänsä Jeesukselle, Aimo alkoi laskemaan elämänsä kustannuksia. Oli tullut aika nöyrtyä.

Aimo syntyi maanviljelijäperheen keskimmäisenä lapsena ja varttui Pomarkun Honkakoskella kahden siskonsa kanssa.

– Lapsuus oli hyvä ja turvallinen. Jouduin toki ottamaan jo nuorena osaa tilan töihin, sillä isäni sairasti paljon, Aimo kertoo. Yksi erityinen päivä muistuu Aimon mieleen lapsuudesta, kun isä pyysi Aimoa, 7-vuotiaasta pientä poikaansa, heinänhakureissulle Ylisellejokea. Aimo tunsikin olevansa hyvinkin pollea päästessään isänsä kutsumana poikasena ohjastamaan Pukkeri-hevosta isosisko kyydissään. Isä ohjasti Poku-hevosta edel-

lä ja matka taittui neljän kilometrin päähän heinäpellolle.

Nuorena miehenalkuna Aimo haaveili opiskelevansa metsätalousteknikoksi, mutta maanviljelijäperheen ainoana poikana ja isänsä kovasti sairastellessa Aimolle siirtyi maanviljelystila jo 19-vuotiaana. Vajaa vuosi isännyyden vaihduttua Aimon isä kuoli. Samaisena vuonna, ennen isän kuolemaa, paloi myös tilan navetta.

– Oli vähällä, etteivät tulen liekit nielleet myös kotitaloa mukanaan. Se oli kovaa aikaa, muistelee Aimo.

Pomarkun Hakalinnassa kahden nuoren silmät kohtasivat. Aimo oli tavannut vaimonsa, ja kyseisessä paikassa tanssittiin myös ensimmäiset tanssit. Jatkoa seurasi Pomarkun työväentalolla sillä seurauksella, että yhteinen liitto sinetöitiin sukutilalla lipputangon juurella kauniina elokuun päivänä vuonna 1966. Perhe kasvoi, ja ensin syntyi tytär, sitten vuotta myöhemmin poika ja muutaman vuoden päästä kaksospojat. Samassa taloudessa asui myös Aimon äiti. Elettiin ruuhkavuosia.

- Kovasti tehtiin töitä eikä kelloa vilkuiltu. Sarkaojaiset pellot salaojitettiin, peltöjä ostettiin lisää, myös metsänhoito alkoi, Aimo kertailee tapahtumia. Talossa oli sekä nautakarjaa että sikoja. Puhdetta siis riitti eikä vapaa-ajan ongelmia ollut. Se pieni vapaa-aika, mikä maatilan töistä liikenä, kului kirjojen parissa.

- Olen ollut aina kova lukemaan, kertoilee Aimo, ja muun muassa Kalle Pääntalon kirjat ovat tulleet tutuiksi.

- Urheilusta olen pitänyt myös aina. Serkkupojan kanssa tuli usein käytyä katsomassa pesäpalloa joko Kankaanpäässä tai Pomarkussa. Paikan päällä on käyty katsomassa niin Salpausselän hiihtoja kuin Suomi-Ruotsi-yleisurheiluotteluita, hän kertoo.

Ensimmäisen alkoholiryyppynsä Aimo kulautti kurkusta alas noin parikymppisenä Ojatorven tanssipaikalla, kun sitä hänelle tarjottiin.

- Siitä tuli kuitenkin kova harmitus, häpeä ja huono omatunto, Aimo tunnustaa. Kotona ei alkoholia käytetty, sillä Aimon isä oli raittiusmies. Vuosien saatossa Aimo jäi alkoholin juomisen "koukkuun". Juontikerrat tihenivät. Ryyppyillan jälkeen iski aina morkkis.

- Humalasta selvittyäni piti tehdä kaikki rästiin jääneet työt ja vähän enemmänkin. Se oli henkisesti ja fyysisesti raskasta, ja kun siinä kierteessä on, siinä on loppuunpalaminen lähellä, Aimo tietää. Avioero ja yksinäisyys lisäsivät kierrettä ja olivat alkoholismille otollista maaperää. Monesti Aimo yritti myös päästä alkoholista irti, ja saikin jonkin aikaa oltua kuivilla, mutta niin vain kävi, että lupaukset pettivät ja menttiin entistä kovempaa.

- Vaikeina hetkinä, kun tuntui, ettei voimia ole, rukoilin, sillä olin lapsesta saakka uskonut, että Jumala on olemassa, Aimo lisää.

"Ihminen ei saa ennen rauhaa, ennen kuin hän saa yhteyden Jumalaan."

AIMO UUSITALO

Vuonna 1991 toinen perheen kaksospojista oli tullut uskoon ja pian sen jälkeen myös vanhin poika sekä hänen kihlattunsa.

– Muutos heidän kohdallaan puhutteli myös minua, kertoo Aimo. Nuorien suunnitelmassa menoaan Poriin Jeesus-festivaaleille, Aimo kysäisi, voisiko hän myös lähteä mukaan. Tilaisuus pidettiin suuressa teltassa. Puhujan voimallinen julistus vaikutti Aimoon ja lopuksi puhuja kysyi, haluaako joku antaa elämänsä Jeesukselle. Siinä laskeskeltiin kustannuksia. Oli Aimon aika nöyrytyä.

– En epäillyt mennä. Nyt oli aikani hakea apua, kertoo Aimo ja kuvailee, miten hän nousi penkiltään ja käveli teltan etuosaan rukoiltavaksi.

Puhuja laski kädet Aimon ylle ja julisti synnit

anteeksi. Aimo sai jättää menneet syntitaakkansa ja kääntää elämässään uuden lehden Jeesuksen kanssa. Tuosta päivästä on kulunut jo lähes 30 vuotta. Elämässä on ollut ylä- ja alamäkiä uskoontulon jälkeenkin, mutta usko on kantanut. Alkoholista Aimo ei ole uskoontulonsa jälkeen kertaakaan juonut. Miehen kokema muutos on ollut suuri.

– Usko on ykkösasia. Kaikki muu tulee vasta sen jälkeen. Usko tuo turvan, ja mitä vanhemmaksi tulen, sitä enemmän se kirkastuu. Välillä saan oikein kokea Jumalan voimaa, tuumaa Aimo.

Aimo on kokenut myös yliluonnollisia hetkiä uskossaoloaikanaan.

– Oli kuuma heinäkuinen kesäpäivä. Olin ollut hukkakauroja nyppimässä pellolta koko päivän. Ennen pellolle menoa olin herännyt neljältä karjaa hoitamaan ja olin aika lailla väsynyt. Pellolta tultuani luin hengellistä Ristin Voitto-lehteä ja join kahvia ennen iltasikalaan menoa, jotta virkoaisin. Illalla oli suunnitelmissa mennä vielä uskonystävän

kanssa iltahartautta pitämään Kankaanpään Akodille. Lehdestä osui silmiini mielenkiintoinen artikkeli, jossa oli tapaus ehkä noin 1700-luvun lopulta. Artikkelissa kerrottiin, miten kesken heinänteon tuli voimakas tuulenpuuska ja niityllä olleet kahden talon ihmiset kokivat kuin suuri käsi olisi kaatanut heidät maahan. He täyttyivät kaikki Pyhällä Hengellä. Tilanteessa ilmeni myös kielilläpuhumista ja näkyjen näkemistä. Olin muutamia vuosia aiemmin itsekin täytynyt Pyhällä Hengellä,

mutta yhtäkkiä juttua lukiessani tunsin, kuinka valtava Jumalan voima tuli ylleni ja kaikki väsymys oli väistynyt. Lähdin siitä sitten sikalaan ja tein askareita yliluonnollisessa voimantunnossa. Puhdistin sikojen karsinoita, ja siirtelin sadan kilon sikoja kuin kirjan lehtiä. Koko ajan tuntui kuin olisin ollut ilmassa. Se oli kyllä merkillinen hetki, Aimo kuvailee yliluonnollista koke-

mustaan Jumalan voimasta.

Tänä päivänä Aimo viettää hyvin ansaittuja eläkepäiviään kotonaan Honkakoskella. Tilan viljelmien isännöyys on vaihtunut vanhimmalle pojalle, mutta Aimo on matkassa tiukasti mukana. Elämä ei ole ollenkaan tylsää, sillä edelleen miehen känsäisissä käsissä pysyy niin metsurinsaha kuin traktorin rattikin. Pelto- ja metsätyöt ovat edelleen mieluisia ja Aimosta on mukavaa, kun niitä tehdään yhdessä pojan ja pojanpojankin kanssa.

Mennyttä elämää taaksepäin katsellessaan Aimo tuntee käsin kosketeltavan syvää kiitollisuutta Jumalaa kohtaan. Tänä päivänä koko perhe on uskossa lapsia ja lapsenlapsia ja heidän puolisoitaan myöten. Entinen Pomarkun työväentalo, jossa Aimo kävi vaimonsa kanssa aiemmin tanssahtelemassa, on muuttunut aikojen saatossa Pomarkun helluntaiseurakunnaksi, heidän molempien kotiseurakunnakseen, jossa he käyvät ahkerasti jo neljännessä polvessa.

"Usko on ykkösasia. Kaikki muu tulee vasta sen jälkeen. Usko tuo turvan, ja mitä vanhemmaksi tulen, sitä enemmän se kirkastuu. Välillä saan oikein kokea Jumalan voimaa."

AIMO UUSITALO

Rauha sisimpään

PELASTUS?*

Mistä?

Miksi!

**EN MINÄ OLE PELASTUKSEN
TARPEESSA!**

*Oletko ajatellut, miksi
maailmassa on niin paljon
kärsimystä?*

Onko maailmassa kaikki hyvin?

*Entä kuoleman jälkeen -
onko elämä edes silloin
parempaa?*

ENTÄ TAIVAASSA?

*Mistä tiedät, että pääset taivaaseen
- Jeesuksen luokse?*

Miten elämänasenteesi muuttuisi, jos saisit varmuuden siitä, että kuoleman jälkeen asiiasi ovat paremmin?

Kristinusko on erilainen kaikista uskonnoista, sillä se perustuu historiaan, joka todistaa tulevaisuuden. Tämän historian on voinut järjestää vain Jumala ja vain hän voi kertoa tulevaisuuden asioita tuhansia vuosia etukäteen.

Kristinusko tarjoaa avaimen ikuisen pelastukseen - todellisen ilosanoman. Ilon, jonka rinnalla tämän maailman murheet haihtuvat.

Anna kun kerron KOKO evankeliumin, ilosanoman, niin loogisuus ja Raamatun sana kohtaavat täydellisesti ja silloin Jeesuksen rooli selkenee.

Koko evankeliumi lähtee siitä, että Jumala on luoja ja Hän loi ihmisen yhteyteensä. Jumala loi ihmisen rakkautensa kohteeksi. Hän ei luonut robottia, koska silloin rakkaus ei olisi ollut todellista. Kokonaisuuteen piti sisältyä riski vastarakkauden saamisesta. Tämä tarkoittaa ihmisen vapaata tahtoa.

Vapaa tahto koskee myös henkivaltoja ja enkeleitä. Korkein luotu olento henkivalloissa, Lucifer, halusi aina vain enemmän ja kasvoi ylpeydessä. Lopulta hän halusi Jumalan veroiseksi.

Hän havaitsi kuitenkin Jumalan luoneen ihmisen, jolla oli jotain, mitä hänellä ja kellään henkivalloissa ei ole: kyky lisääntyä. Tämä nosti kateuden, sillä ollakseen Jumalan kaltainen, pitää olla kyky luoda uutta. Ihmisellä on tämä ihmeellinen kyky.

Luciferille ei jäänyt muuta mahdollisuutta, kuin pyrkiä rikkomaan Jumalan ja ihmisen suhde. Siinä hän onnistuikin. Jumalan ihmiselle antama hallintavalta siirtyi hänelle: ketä kuuntelet, sen oma olet. Siksi maailma on Saatanan, Luciferin, vallassa tänäänkin.

Jumala rankaisi Luciferia ja teki hänestä kaikista luoduista alempiarvoisen. Jumala joutui rankaisemaan myös ihmistä: Koska Jumala on Pyhä, hänen lähellään ei voi olla syntiä, joten ihmisen yhteys Jumalaan katkesi.

Synnin mukana tulee aina kuolema, jotta ihminen ei eläisi synnin tilassa ikuisesti. Kuolema on siten osa pelastusta! Jumalalla kuitenkin oli suunnitelma valmiina asioiden palauttamiseksi luomisen jälkeiseen tilaan. Eevan siemen, jälkeläinen, tulisi murskaamaan pahan vallan.

Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. (Room. 6:23.)

Pahuuden vallan voittajan pitää olla ihminen, koska rikkojakin oli ihminen, mutta kukaan ihminen ei koskaan pystyisi elämään synnitöntä elämää, siksi Lunastajan pitää olla samanaikaisesti täysi Jumala. Vain synnitön voi olla Jumalan läheisyydessä ja vain ihminen voi poistaa Adamin synnin ihmiskunnasta.

Koska Jumala on Pyhä, hänen lähellään ei voi olla syntiä, joten ihmisen yhteys Jumalaan katkesi.

Siksi Jumala Poika, Jeesus, tuli ihmiseksi ja oli koko ajan Jumala kaikkine kykyineen, mutta hän riisui ne itsestään eli kieltäytyi käyttämästä niitä, jotta hänet havaittiin täysin ihmiseksi olemukseltaan.

Hän eli täydellisenä ihmisenä synnittömän elämän, mutta hän kuoli ristillä. Hänen kuolemansa oli ristiriidassa Jumalan lain kanssa: kuolema on rangaistus synnistä. Eikä kuolema voinut häntä pitääkään, vaan Hän nousi kuolleista ja elää tänään. Siksi minä ja sinä voimme laittaa syntimme Hänen lainvastaiseen kuolemaansa ja Jumala voi hyväksyä meidät lähellensä Poikansa kaltaisina synnittöminä lapsinaan.

Koko Ilosanoma sisältää myös Jumalan suunnitelman sinun elämääsi.

Hänen kuolemansa näytettiin toteen verta vuodattamalla ristillä, joten hän todella kuoli: veren vuodattaminen on varmin tapa varmistaa, että biologinen ruumis on kuollut. Tästä nousee Jeesuksen veren merkitys: siellä, missä kuolema on näytetty toteen, on testamentti eli sopimus astunut voimaan.

Ihminen luotiin ikuisuusolennoksi ilman kuolemaa Jumalan itsensä yhteyteen. Jumala ei ole koskaan luopunut tästä asetelmasta. Luomisen jälkeen kaikki oli erittäin hyvää. Pelastussuunnitelmaan sisältyy tämän tilan palauttaminen ikuisiksi ajoiksi.

Jeesuksen, synnittömän, ristinkuolema avaa tämän mahdollisuuden, mutta vain niille, jotka kääntyvät Jumalan puoleen, uskovat ja kastetaan Jeesukseen Kristukseen. Kaikki muut viettävät ikuisuutensa Jumalan määräämässä paikassa, helvetissä, Saatanan kanssa, koska ovat hänen lapsiaan.

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään,

*joka häneen uskoo,
joutuisi kadotukseen,*

vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

(Joh. 3:16.)

Kaikki tämä ei ole vain loogisena tarinana, vaan täytenä todellisena historian tapahtumina toteutunut. Vain Jumala voi kertoa tuhansia vuosia etukäteen, mitä tapahtuu tulevaisuudessa. Mikään ihmisen kehittämä uskonto ei pysty kertomaan samaan aikaan loogista kokonaisuutta ja historiallista tapahtumaketjua.

Tämän tähden Saatana tekee voimakkaita hyökkäyksiä myös Raamatun historiaa kohtaan. Hän pyrkii tuhoamaan Raamatun historian ja perustukset sekä hämärtämään

ihmisiltä Jeesuksen merkityksen niin, että ihmiset ajattelevat Jeesuksen olleen vain suuri opettaja ja korviin kuiskiva henkiolento.

Vain todellinen historia tekee Jeesuksesta todellisen välimiehen Jumalan ja ihmisen välille. Jeesus on todellinen, historia on todellinen, ihminen on todellinen, Saatana on todellinen ja Jumala on todellinen. Pelastushistoria perustuu totuuteen, todellisuuteen, ja on dokumentoitu historian kirjaan nimeltä Pyhä Raamattu täsmällisesti Pyhän Hengen ohjauksessa.

Koko Ilosanoma sisältää myös Jumalan suunnitelman sinun elämääsi. Tähän asti olet saattanut kulkea omia polkujasi ja kokea monia vaikeuksia elämän sisällön löytämisessä. Jumala on yliluonnollinen Jumala ja Jeesus kuoli ristillä niin sinun ikuisen elämäsi kuin maanpäällisen elämäsi takia.

**PELASTUSHISTORIA PERUSTUU
TOTUUTEEN, TODELLISUUTEEN,
JA ON DOKUMENTOITU HISTORIAN
KIRJAAN NIMELTÄ
PYHÄ RAAMATTU
TÄSMÄLLISESTI PYHÄN HENGEN
OHJAUKSESSA.**

Jeesus vei ristille niin syntisi kuin sairautesi. Siksi Jumala kehottaa kristittyjä rukoilemaan sairauksien puolesta, julistamaan ilosanomaa ja ajamaan pois monien elämää sotkevia pahuuden henkivaltoja sekä opettamaan kaikkea sitä, mitä Jeesuskin opetti.

Jeesus on avain historian suurimpaan tragediaan: ihmisen eroon Jumalasta. Jeesus Kristus sovitti sinut Jumalan kanssa ja uskomalla Häneen ja Hänen ristintyöhönsä saat rauhan ja sovinnon Jumalan kanssa.

Katso

NÄKÖISLEHTI

OSOITTESSA DIGILEHTI.PHSRK.FI

LÄHETÄ TOIMITUKSEEN

risuja tai ruusuja lukemastasi. Olemme kiinnostuneita tietämään, mikä juttu oli erityisesti mieleesi.

Yhteydenotot info@phsrk.fi

